

Informacja o leczeniu przeciwbólowym przerzutów do układu kostnego Sr-89 dla pacjenta i jego opiekuna.

Leczenie przeciwbólowe przerzutów do układu kostnego Sr-89

Podstawowym celem leczenia izotopem strontu (Sr-89) jest zwalczanie bólu związanego z obecnością ognisk przerzutowych do układu kostnego. Leczenie radioizotopowe stosowane jest u pacjentów, u których ból ogranicza codzienną aktywność i nie udaje się go opanować przy pomocy pozostałych leków przeciwbólowych. Izotop strontu po podaniu dożylnym dociera do ognisk przerzutowych w kościach, powoduje zniszczenie części komórek nowotworowych i zmniejszenie dolegliwości bólowych. Leczenie z zastosowaniem Sr-89 skuteczne jest w 60-80% przypadków. Efekt leczniczy występuje zwykle po kilku tygodniach od podania izotopu i utrzymuje się od 2 do 6 miesięcy. Po tym okresie można rozważyć podanie kolejnej dawki radioizotopu. Cięża i karmienie piersią są bezwzględnie przeciwwskazaniami do leczenia izotopowego.

Możliwe powikłania:

W przebiegu leczenia mogą wystąpić powikłania. W około 5-10% przypadków dochodzi do przejściowego nasilenia dolegliwości bólowych, zazwyczaj w ciągu 3 dni po podaniu izotopu. Po leczeniu (najczęściej między 4 a 16 tygodniem), może wystąpić obniżenie liczby leukocytów i płytek krwi, które u większości pacjentów ustępuje samoistnie w ciągu kilku miesięcy. Do rzadkich powikłań należą kompresja rdzenia kręgowego oraz podwyższenie stężenia wapnia we krwi.

Postępowanie po zabiegu:

Pacjent po leczeniu powinien pozostać w Zakładzie Medycyny Nuklearnej przez 4-6 godzin i być w tym czasie odpowiednio nawadniany. Odzież, a zwłaszcza bielizna osobista pacjenta używana w ciągu 24 h od podania leku, powinna być wyprana oddzielnie. Przez okres zależny od podanej aktywności terapeutycznej (do dwóch tygodni) należy rygorystycznie przestrzegać zasad higieny osobistej (podwójne splukiwanie miski klozetowej, dokładne mycie rąk po skorzystaniu z toalety, unikanie zabrudzenia moczem). Konieczne jest także okresowe ograniczenie bliskiego kontaktu z małymi dziećmi, kobietami w ciąży, oddzielne spanie i unikanie przebywania w miejscach publicznych.

Pacjenci z nietrzymaniem moczu lub tendencją do retencji moczu powinni mieć założony cewnik do pęcherza moczowego i utrzymywać go co najmniej przez 5 dni. Wydalany w tym czasie mocz zawiera substancje radioaktywne, dlatego pojemniki (worki) muszą być opróżniane z ostrożnością. Wszelkie czynności higieniczne należy przeprowadzać w gumowych rękawicach, tak aby nie dopuścić do kontaktu skóry z radioaktywnym moczem.

Poczynając od 2 tygodnia po podaniu izotopu wskazana jest stała (co 7-14 dni) kontrola morfologii krwi – przynajmniej do 28 tygodnia. Przez okres przynajmniej 6-12 miesięcy od leczenia pacjentka nie powinna zachodzić w ciążę.

Świadomie i z własnej woli udzielają Państwo pomocy (nie leżącej w zakresie Państwa obowiązków) pacjentowi (przed i po podaniu substancji promieniotwórczej pacjentowi) i opiekują się nimi.

Opiekun pacjenta (*który świadomie i z własnej woli udziela nie leżącej w zakresie jego obowiązków zawodowych pomocy*), któremu podano substancję promieniotwórczą powinien:

- być osobą pełnoletnią,
- kobieta opiekująca się pacjentem musi być pewna, że nie jest w ciąży,
- wszystkie zabrudzenia (np. krwią, wydzieliną lub moczem pacjenta) dokładnie usuwać oddzielną ściereczką lub gąbką, którą po użyciu należy dokładnie wypłukać pod bieżącą wodą), przestrzegać opisanych szczególnych zasad higienicznych przez okres 2 tygodni,
- ograniczyć do niezbędnego minimum kontakty z pacjentem.